

— (Szabó Lőrinc: Föld, erdő, Isten.) Erőteljesen, művészete hitének szokatlan komolyságával jelentkezik egy érdemes új költő Szabó Lőrinc személyében. Azoknak a költőknek testvére ő, akik lelkükben a görög-római kultúra vershagyományainak márványcs tisztaságát őrzik, amellet azonban egyéniségének minden eredetiségét, gondolatainak minden mélységét, érzéseinek bölcs és bódító erejét különös zamattal jelenteti meg a klasszikus formaművészet ünnepi, gondosan megépített oszlopai közt. Valami határtalan vonzódás, benső szerelem fűzi őt össze a természet csodálatos és legegyszerűbb jelenségeivel, magával az egész természettel s azon keresztül a természet titkával: Istennel. Költő, a legjavából és filozófus, aki gondolatait virággá szépíti. Mintelen verssorainak ujszerűsége, gondos csiszolt-
ságával és értékes csengésével, méltó keret a költő
módozatához. A gondos kiállítású kötet Kner
kiadása. Gyomán.

Pesti Hírlap 1922. V. 7. 22.